

бена, защото се явиха нови замѣстители на това произведение.

На шесто мѣсто идва групата „кожи и издѣлия отъ тѣхъ“ съ единъ процентъ отъ $2.9^0/0$. Тази група винаги е отбелязвала една бавна, но покачваща се тенденция на развитие, наедно съ бавното развитие на скотовѣдството въ страната.

На седмо мѣсто следва групата „плодове и зеленчуци“ съ единъ съвсемъ малкъ процентъ отъ $1.9^0/0$. До свѣтовната война, страната произвеждаше плодове и зеленчуци изключително за вътрешни нужди и то на базата на домашното стопанство. Тогава, този износъ е билъ безъ всѣко народо-стопанско значение. Сжщото, дори въ по-малка степенъ, се отнася за осмата група „тютюнъ, захаръ и колониални произведения“.

Ето главнитѣ групи стоки, които даватъ характеръ на износната ни търговия презъ първия периодъ отъ нейното развитие. Направимъ ли сравнение между структурата на нашия износъ презъ двата сравняеми периода, ще установимъ една извънредно голѣма разлика, която говори за трансформация въ земеделското производство.

Споредъ публикуванитѣ данни на Дирекцията на статистиката, промѣнитѣ въ процентнитѣ срѣдногодишни съотношения на участие на опредѣленитѣ групи стоки за петилѣтието 1935—1939 г. се представятъ така:

На първо мѣсто застава вече не групата на зърненитѣ храни, а тази на индустриалнитѣ растения, начело съ тютюнътъ, къмъ която се числятъ всички маслодайни растения. Тази група отбелязва вече единъ значителенъ процентъ отъ $33.7^0/0$. Следъ това идва групата на „плодоветѣ и зеленчуцитѣ“ съ $19.2^0/0$. Следъ нея следва тази на „животински продукти и произведения отъ тѣхъ“ съ $14.7^0/0$ и групата на „зърнени храни, варива и произведения“ — $12.6^0/0$. Най-последно идва групата на „живи животни“ съ $2.8^0/0$.

Развитието на износа на тия групи отъ стоки се обуславя отъ следнитѣ фактори: производството на тютюна за износъ, който днесъ представлява първото и най-доходо-